tabavate hinnangutega on äratanud vastukaja ka välismail. Rööbiti riigikaitselise ja poliitilise tegevusega on L. juhtivalt töötanud ka majanduslikes ja seltskondlikes organisatsioones. Näiteks on ta olnud juhatuse liikmeks lühemat või pikemat aega a./s-s „Ilmarine", P. K-s „Estonia" (juhatuse esimeheks 1930—32), a./s-s „Eesti Tulitikumonopol", a./s-s „Kiviõli" jm., nõukogu liikmeks Eesti Pangas, Scheel'i pangas jt. L-i algatusel asutati Vabadusristi kavaleride koondamiseks a-l 1928 Eesti Vabadusristi Vendade Ühendus, mille esimeheks ta oli algusest kuni 1935. Ühenduse poolt hakati a-l 1929 korraldama Vabadusristi kavaleride iga-aastasi üleriiklikke kokkutulekuid vabadussõjaaegseil lahinguväljadel. Ka oli ta tagavaraväeohvitseride organiseerimise algatajaid ja Tagavaraväe Ohvitseride Keskseksioni asutajaid a-l 1933 ning selle esimees algusest kuni 1934. Kindral Laidoneri nimelise invaliidide kapitali komitee auesimees on ta olnud a-st 1921, Eesti Olümpiakomitee esimees a-st 1934, Eesti Spordi Keskliidu esimees 1928—32, Kaitseliidu juures ellukutsutud Noorte Kotkaste organisatsiooni peavanem 1932—38, Noorsoo-organisatsioonide peavanem a-st 1938 ja Eesti-Poola Ühingu auesimees asutamisest a. 1930. L. on ühtlasi a-st 1926 Läti-Rootsi, a-st 1928 Eesti-Taani ja a-st 1931 Poola — P.-A. Ühendriikide lepituskomisjoni liige. Ta on kahe E. Vabadusristi kavaler. L. kõrgendati auastmes kindraliks veebr-s 1939. Riigikaitse loomisel ja juhtimisel ülesnäidatud teenete eest valiti L. 1928. a. Tartu ülikooli audoktoriks *(dr. jur. h. c.)*. A-st 1938 on ta Tallinna Tehnikaülikooli audoktoriks *(dr. sc. techn. h. c.)*. Peale selle on ta ms. a-st 1938 Loodusvarade Instituudi auliige, Õp.E.S-i auliige ja Loodusuurijate Seltsi (Tartus) auliige ning a-st 1934 Viljandi linna aukodanik. Vabariigi Ohvitseride Keskkogu auliige on ta a-st 1929.

Koguteos: J. L. (1934); M. Tuisk, Ülemjuhataja kindral J. L. (1938); Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); V. Zinghaus, Führende Köpfe der Baltischen Staaten (1938); „Sõdur" 1934, nr. 5/6; „Vaba Maa" 1934, nr. 35 jj.; Pvl. 1934, nr. 41 jj.; Post. 1934, nr. 40 jj.; brošüür: Ülemjuhataja kindral J. Laidoner. Ülevaade elust ja tegevusest (1934); brošüür: Laimu vastu. Kindral J. Laidoneri majanduslik tegevus (1934); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937); E. Laaman, Eesti iseseisvuse sünd I—VI (1936—38) jm. saadud andmed. *T.*

LAIGO (end. perekonnanimi kuni 1925 **Lo[n]gvinenko**), **Arkadi (Arkadio)**, maalikunstnik ja graafik, sünd. 1. VII 1901 vkj. Tallinnas töölise pojana (isa on ukraina päritoluga, ema eestlane), õppis 1919 Tallinna tehnikumis, omandas a-st 1922 kunstilise hariduse kunstikoolis „Pallas" peamiselt N. Triik'i (vt.) juhatusel ja lõpetas kooli 1927; ta viibis 1929 ja 1936—37 enese täiendamise otstarbel Pariisis; ta on elanud 1928—37 Võrus ja toimib a-st 1937 Tartus „Pallase" graafikaõpetajana. — L. oli alguses Eesti Kunstnikkude Rühma liige ja on kuulunud hiljemini kunstiühingusse „Pallas". Kunstinäitusil, nii kodukui ka välismail (2. rahvusvahelisel puugravüüri näitusel Varssavis 1936—37, 6. rahvusvahelisel litograafia ja puugravüüri näitusel Chicagos 1937—38) on ta hea eduga esinenud järjekindlalt a-st 1927. L. on loonud õlimaali tehnikas töid, mis tavaliselt teostatud kahvatus ja rahulikus üldtoonis. Looduse käsitlusis läheneb ta osaliselt kubismile. A-st 1934 teotseb L. peamiselt puugravüüri alal, taotelles oma töis kontuuride lihtsust ja ilmekust. L. on avaldanud oma töist järgmised albumid ja mapid: „Puugravüürid", mapp üheksa originaal-gravüüriga (Võru, 1935), puugravüüre-illustratsioone P. Vallak'u novellile „Epp Pillarpardi Punjaba potitehas", mapp 8 originaalpuugravüüriga (Võru, 1936), „Vahi kool", mapp 4 puugravüüriga (Tartu, 1936), „Tartu näitusväli", mapp 4 puugravüüriga (Tartu, 1936) ja „Ex-libris" I, originaalpuugravüüre (Tartu, 1939).

Isikl. saadud andmed. *V. V.*

***LAIKMAA** (end. perekonnanimi kuni 1935 **Laipman**), **Ants (Hans)**, maalikunstnik, õppis Velise vallakoolis, Vigala köstrikoolis, Haapsalu elementaar- ja Lihula algkoolis, Pärnu gümnaasiumis kuni 1883. a. lõpuni ja T. Lajus'e saksa erakoolis Tallinnas. L. on a-st 1929 Tartu ülikooli audoktor (*dr. phil. h. c.*). Ta likvideeris 1931 oma ateljeekooli Tallinnas ning on hiljemini elanud ja töötanud peamiselt oma talus Taeblas. — L. kavandliku õlimaali (a-st 1900) nimetus on „Mina olen tulnud tuld viskama" (mitte „Kristus ristil").

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 163